

La Playlist del Sona9 (Part III)

Fem un repàs urgent per una vintena de tonades de la història del Sona9 | En aquesta última part, us deixem cançons entre l'any 2014 i el 2018.

Lakaste | Carles Rodríguez

Quina és l'última vegada que t'has quedat hipnotitzat amb una cançó? Segurament fa pocs segons si has començat a fullejar aquestes pàgines. Parlem d'aquell llampec imprevisible que creua per davant i per darrere. I també pel costat. Sense artificis. Si la cançó et mira, et mira. I ja està. Fem un repàs urgent per una vintena de tonades de la història del Sona9, des del 2001 fins al 2018. En aquesta última part, us deixem cançons entre l'any 2014 i el 2018.

"Blau, net i clar"

Trau
2014

Els santboians **Trau** tenen les claus d'una d'aquelles ciutats inventades, dibuixades sobre un paper que sempre llueix colors surrealistes i psicodèlics. Encantadors amagatalls amb el contorn hipnòtic d'un tema *sixties* com, per exemple, "Blau, net i clar", enregistrat al disc amb **Lluís Gavaldà**. El bateria i cantant del quartet, **Pau Torrens**, recorda que va aprofitar que "la melodia era molt optimista per escriure també una lletra alegre". I argumenta: "No em venia de gust escriure una història trista. Una bona tonada pot ajudar a ser feliços, encara que sigui per un moment".

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=RNWRXdrjuU>

"Els prats verds"

Lakaste

2016

Un viatge romàntic i descriptiu, també sensorial, per a un paisatge real solcat per prats verds, castells mig ensorrats, vinyes i oliveres, que el grup de Figueres liderat per **Núria Castelló** revela dins d'una cançó inspirada al bell Empordà. Amb aquestes pistes és fàcil autoconvidar-se a recordar aquells passejos memorables -per terra i mar- on no importava tant la distància, ni tampoc les hores, només qui tenies al costat.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=T_nYHuTpv0c

"La pipa de la pau"

Senyor Oca

2017

Per què hem de deixar-nos arrossegat per les circumstàncies? Som realment propietaris del nostre destí? Hem de conformar-nos amb el que hi ha, o podem intentar canviar el que ens envolta i el que no ens agrada? Són reflexions fetes en veu alta, però que troben unes possibles respostes en el rap vibrant, de lluminosa claredat, del cirurgià barceloní Sergi Sala, àlies **Senyor Oca**. Ja ho diuen, tant ell com la seva banda, al principi del tema "La pipa de la pau": 'La vida no és una ruleta russa, en la major part podem decidir i crear una ruta'. Una clara invitació a l'acció, però des d'una veritable voluntat positiva i amb una premissa clara: 'Les mans netes'. Formulada també amb una obertura estilística que aquí s'ajusta gustosament a l'estil del drum'n'bass i exhibeix la imatge de la 'pipa de la pau' com a símbol de germanor entre els seus. 'Booyaka! Booyaka!'

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=fSgCC8JTWBI>

"Polsina de cascall"

Salvatge Cor

2017

Parlem de clàssics, de "My Generation" de **The Who** i l'expressiu tartamudeig d'un **Roger Daltrey** interpretant la seva cançó. El cantant i poeta palmesà **Llorenç Romera**, líder de la formació **Salvatge Cor**, utilitza gairebé el mateix recurs en aquesta benvinguda llaminadura de pop-punk. El seu 'So...so... so... soc un hipster!', fiblat amb una buscada intermitència i tremolor, trepa orgullós per les estrofes i ens demana que improvisem un cor a viva veu. No deixa de ser irònic que un dard com aquest apel·li en el seu títol al cascall, una estranya planta que, segons indica el nom i definició científica, significa 'rosella que fa dormir', una espècie vegetal que també es coneix amb el nom col·loquial d'herba dormidora

o pintacoques, tot i que amb la vibrant tornada de "Polsina de cascall" no hi ha ni un segon per badallar!

Les llavors del cascall es poden menjar però, atenció, del seu làtex s'obté l'opi, la morfina i l'heroïna.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=1phnaWds1jg>

"La casa de les mil olors"

Sandra Bautista

2018

Què passa quan un escriptor o escriptora de cançons s'enfila als balcons dels seus records? Quan obre les finestres de bat a bat i vol retre un sincer homenatge a la seva vida o a una col·lecció de moments inoblidables? El resultat és que poden sorgir tonades com "La casa de les mil olors", de la cantautora de Martorelles **Sandra Bautista**. La 'Lola' que apareix a la càlida tornada del tema és una amiga dels pares de la jove cantautora, i era també la propietària de l'evocadora 'casa de les mil olors', un indret on, segons ha explicat **Bautista**, 'tothom era molt ben rebut i se sentia acollit' i, sobretot, el punt de partida on la cantant va rebre l'empenta per dedicar-se a la seva passió, la música. Al final, quan s'apaga l'últim acord, l'oient té la sensació d'haver passat una

estona dins d'aquell lloc encantat, on "sempre queda lloc per a un parell de flors", afirma la cantant i guitarrista. De fet, a més de ser la cançó més coneguda del seu repertori, "La casa de les mil olors" també va ser l'escollida per ser interpretada en format acústic en una de les proves finals de l'edició del Sona9 2018, a l'emissora d'iCat. **Sandra Bautista** va guanyar el primer premi del concurs, i publicarà el nou àlbum a finals de setembre.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=SVvcuztG3hw>

"Llengües"

Cabot

2018

Parem atenció a aquesta partitura dels mallorquins **Cabot**, perquè l'èxit n'ha propulsat una nova versió audiovisual amb un pròleg del prestigiós escriptor Gabriel Janer Manila amb la participació de diverses i populars veus amigues (**Tomeu Penya, Marta Elka, Pep Suasi, Salvatge Cor...**). És un poderós homenatge a les llengües del món i, com especifica l'escriptor d'Algaida, "un acte d'amor a la diversitat de llengües, als múltiples parlars d'homes i dones". Els líders del quartet, **Josep i Miquel Cabot**, van plasmar dins d'una cuirassa pop una convincent tonada a favor de la riquesa lingüística.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=IWSOVVL7kj0>